

rezolucji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 lutego 1995 r. (Monitor Polski Nr 5, poz. 71).

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, że:

- przedłożony przez Rząd program jest pierwszym dokumentem, który podejmuje podstawowe problemy bezrobocia młodego pokolenia,
- słuszne jest przyjęcie założenia mówiącego o primacie pracy i działań aktywizujących nad osłonowymi,
- wiele rozwiązań zaprezentowanych w programie jest już stosowanych, ale wymagają one szerszego upowszechnienia.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uważa jednocześnie, że:

- działania zaproponowane w programie wymagają dalszych prac, które uwzględnią obecne oraz przyszłe zjawiska i tendencje zachodzące na rynku pracy,
- znacznie większy nacisk należy położyć na działania zapobiegające bezrobociu młodzieży, a zwłaszcza na gruntowną reformę kształcenia. Z tego względu Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uważa za niezbędne powołanie rządowej komisji do spraw reformy systemu edukacji, która przygotuje projekt takiej reformy do końca czerwca 1996 r.,
- należy zwiększyć zakres uprawnień i zadań samorządu terytorialnego oraz organizacji pozarządowych w zwalczaniu bezrobocia wśród młodzieży. Przedsięwzięcia te powinny być uwzględnione w rządowym programie przeciwdziałania bezrobociu, o którym mowa w rezolucji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 września 1995 r.,
- terminy realizacji zadań ujętych w harmonogramie stanowiącym część programu powinny zostać

sprecyzowane w toku realizacji programu dla zapewnienia odpowiedniego tempa wykonania konkretnych zadań przez poszczególne resorty.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zwraca ponadto uwagę na potrzebę rozszerzenia niektórych zadań wynikających z programu rządowego. W szczególności większego zakresu działań wymagają te grupy młodzieży, które mają szczególne trudności w uzyskaniu pracy, jak np. młodzież niepełnosprawna, opuszczająca ośrodki wychowawcze lub zakłady karne.

Również niepokojącym zjawiskiem są dysproporcje między regionami o wysokim bezrobociu a innymi lokalnymi rynkami pracy. Dla złagodzenia tej sytuacji wskazane jest podejmowanie działań zachęcających bezrobotną młodzież do poszukiwania pracy w innych regionach kraju. Służyć temu powinno tworzenie takich miejsc zamieszkania.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą w programie inicjatywę legislacyjną dotyczącą zmiany ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1) przebudowującą zasady pomocy i aktywizacji bezrobotnych absolwentów. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje, że zgłoszone zmiany umożliwią znaczne zwiększenie środków finansowych na rzeczywistą aktywizację bezrobotnej młodzieży w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 1996.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje również, że Rząd w okresach rocznych będzie informował o realizacji programu rządowego z uwzględnieniem problemów wynikających z niniejszej uchwały oraz przedstawiał harmonogram prac na rok następny.

Marszałek Sejmu: *J. Zych*

697

UCHWAŁA NR 135 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1995 r.

w sprawie wykonania postanowień Rezolucji nr 1022 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 22 listopada 1995 r. dotyczącej zawieszenia wykonywania środków podjętych wobec władz Federalnej Republiki Jugosławii (Serbia i Czarnogóra).

W związku z Rezolucją nr 1022 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 22 listopada 1995 r., dotyczącą zawieszenia wykonywania środków podjętych wobec władz Federalnej Republiki Jugosławii (Serbia i Czarnogóra), zwaną dalej „Rezolucją”, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ministrowie: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Transportu i Gospodarki Morskiej, Współpracy Gospodarczej z Zagranicą oraz Prezes Główny

Urzędu Cei zapewnią podjęcie niezwłocznych działań zmierzających do zawieszenia wykonywania środków w stosunku do władz Federalnej Republiki Jugosławii, określonych w uchwale nr 54 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1993 r. w sprawie wykonania postanowień Rezolucji nr 820 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 18 kwietnia 1993 r. dotyczących środków podjętych wobec władz Federalnej Republiki Jugosławii (Serbia i Czarnogóra) (Monitor Polski Nr 33, poz. 336), zwanej dalej „uchwałą nr 54”.

§ 2. Środki określone w uchwale nr 54 pozostają w mocy w stosunku do obszarów Republiki Bośni i Hercegowiny będących pod kontrolą sił zbrojnych Serbów Bośniackich.

§ 3. Niniejsza uchwała nie wpływa na skutki prawne działań podjętych w celu wykonania środków określonych w § 4 i 5 uchwały nr 54.

§ 4. Ministrowie: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Transportu i Gospodarki Morskiej, Współpracy Gospodarczej z Zagranicą oraz Prezes Głównego

Urzędu Cef przekażą Ministrowi Spraw Zagranicznych informację o podjętych działaniach, zgodnie z niniejszą uchwałą, w terminie 15 dni od dnia jej ogłoszenia.

§ 5. Minister Spraw Zagranicznych koordynuje działania wynikające z uchwały.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

698

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 29 listopada 1995 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególnych uprawnień tych osób.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 października 1991 r. w sprawie warunków kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególnych uprawnień tych osób (Monitor Polski Nr 34, poz. 252) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Osoby kierowane za granicę w celu prowadzenia badań naukowych, na studia podyplomowe, staże naukowe i artystyczne, specjalizacje zawodowe, kursy podnoszące kwalifikacje zawodowe, kursy językowe oraz praktyki zawodowe mogą otrzymać:

- 1) stypendium miesięczne na koszty utrzymania, zakwaterowania i pomoce naukowe na okres pobytu,
- 2) zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania studiów podyplomowych, staży, praktyk i specjalizacji zawodowych, kursów lub prowadzenia badań naukowych i z powrotem, raz w ciągu roku akademickiego,
- 3) zwrot opłat wizowych.”,

2) w § 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ryczałt na koszty utrzymania i zakwaterowania w wysokości ustalonej przez jednostkę kierującą, nie wyższej jednak niż 35% wynagrodzenia w grupie zaszeregowania IVa w danym kraju, określonego w przepisach w sprawie wyna-

godzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych,”

3) w § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość stypendium miesięcznego dla osób skierowanych za granicę w celu prowadzenia badań naukowych, na studia doktoranckie, studia podyplomowe, staże naukowe, artystyczne, habilitacyjne i inne staże, specjalizacje zawodowe, kursy podnoszące kwalifikacje, kursy językowe i praktyki zawodowe nie może być niższa niż 30% wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.”,

4) skreśla się § 16,

5) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. Osobom, o których mowa w § 2—5, § 11 i § 13, przysługuje zwrot kosztów leczenia za granicą w razie nagłej choroby lub nieszczęśliwego wypadku, jeżeli umowy międzynarodowe lub inne porozumienia nie zapewniają bezpłatnego leczenia obywateli polskich.”,

6) w § 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydatki wynikające ze skierowania osób za granicę w celach wymienionych w § 1 pokrywa jednostka kierująca. W skierowaniu jednostka kierująca określa okres, na który kieruje za granicę, oraz zakres świadczeń przysługujących osobie kierowanej. W uzasadnionych przypadkach jednostka kierująca może przedłużyć okres skierowania za granicę, nie dłużej jednak niż do 12 miesięcy, określając równocześnie, czy w okresie tym osoba skierowana będzie otrzymywać świadczenia.”,